

[Holger Hansen.]

Jeg vil godt sige til hr. Robert Pedersen, at jeg synes, hans tanker er vældig spændende, og jeg tror, det er nogle af dem, vi må have med i den debat, vi skal have i udvalget.

Derpå har jeg nogle bemærkninger at gøre til undervisningsministeren. Først og fremmest spørgsmålet om samtidigheden. Undervisningsministeren har ret i, at det står ikke skrevet i 9 punkts programmet, at dette er et samlet hele og dermed skal gennemføres samtidig. Det gør det ikke. Men ministeren må vide, at den politiske tilslutning til 9 punkts programmet var afhængig af en vis samtidighed imellem undervisningspligtens forlængelse og den ændring af folkeskolen, som kommer i reformen. Hvis ikke ministeren ved det, så vil jeg gerne understrege det for ham én gang til. Men det er da givet, at ministeren kan vælge at se stort herpå. Han kan vælge at se stort på de mange mennesker ude omkring og de mange medlemmer her i salen, som var med til at gennemføre dette 9 punkts program under denne forudsætning, og være ligeglad med de politiske konsekvenser for den danske folkeskole. Det kan ministeren vælge. Jeg synes bare ikke, ministeren skal gøre det. Jeg synes, ministeren skal — ligesom jeg i hvert fald har oplevet tidligere socialdemokratiske undervisningsministre gøre det — forsøge på at vinde så bred tilslutning til afgørende politiske forslag vedrørende den danske folkeskole som muligt. Men bevares, det er ministerens valg, så fremt han i øvrigt har et flertal, der vil dække ham i dette høje ting, det er da klart. Jeg vil godt understrege over for ministeren, at den skolepsykologiske virksomhed er under opbygning i alle landets amter, så vidt jeg er orienteret, men at vi vist for at sige det mildt, er på et meget foreløbigt stade. Det gælder altså ikke, så vidt jeg kan skønne, som noget argument for, at nu kan undervisningspligten forlænges, som det jo er brugt i bemærkningerne, og som det også er brugt her i debatten, at der var nogle foranstaltninger dér, som var stillet på benene, og det havde ministeren foreslået. Ja, det er foreslået, men det eksisterer ikke rent fysisk, og så længe det ikke gør det, er det ikke til trøst for så farligt mange, i hvert

fald ikke for dem, der skal i gang med arbejdet nu til 1. august, om dette forslag i øvrigt bliver gennemført.

Jeg er godt klar over, at ministeren i spørgetiden i folketinget her lige efter nytår meddelte hr. Søgaard, at man agtede fra undervisningsministeriet at fremsætte for folketinget et forslag, som vi nu har det til behandling, om en udvidelse af undervisningspligten, og derefter udsendte ministeren en meddelelse eller et cirkulære herom til kommunerne. Jeg vil bare stille det spørgsmål op, om det er en særlig hensigtsmæssig måde at arbejde på fra ministerens side over for det høje ting. Jeg mindes ikke, at vi i uddannelsesudvalget, som er et fast udvalg, og hvori man kan tage de spørgsmål op, der er relevante, såvel fra medlemmerne som fra ministeren, har haft nogen forhandling om dette spørgsmål, og det er jeg sådan set ked af. Jeg synes, det havde været rigtigt, om vi havde behandlet dette spørgsmål.

Jeg bliver nødt til at spørge ministeren på baggrund af den socialdemokratiske ordførers udtalelse i første omgang om, at der jo ikke ville blive oprettet 1. realklasser efter 1973, om det også er noget, ministeren har i sinde at meddele kommunerne inden folketinget får forslaget forelagt. Det er ikke for at være „skidt“, jeg siger disse ting. Men det er nu ikke særlig tilfredsstillende, at vi skal erfare udefra, hvad ministeren har til hensigt at få dette folketing til at beslutte. I hvert fald må jeg bede om, at det bliver første og sidste gang. Der kan være situationer, hvor en minister er nødsaget til at gøre sådan noget, hvis sagerne hæster, men sagerne har jo ikke hastet syndérlig meget i denne omgang.

Samuelson: Må jeg først lige sige til hr. Knud Nielsen, som tog den tidligere minister Helge Larsen til indtægt for, at der ikke blev opereret med samtidighed, at det passer jo ikke. Det var ikke nødvendigt med samtidighed mellem samtlige punkter i 9 punkts programmet, men det var meningen her i tinget, at der skulle være samtidighed mellem undervisningspligtens udvidelse og den egentlige strukturreform. Jeg er i hvert fald overbevist om, at hvis der ikke havde været en fornemmelse af det, så havde vi